

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 9C/63/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815202138
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Gešvantnerová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3815202138.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudcom JUDr. Beatou Gešvantnerovou v právnej veci žalobcu: I. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. L. E. XXX, XXX XX K. L. E., zast. JUDr. Ireneuszom Piotrom Giebelom, advokátom so sídlom Sladovnícka 22, 917 01 Trnava, proti žalovanému: I. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. B. XXX, XXX XX O. B., zast.: JUDr. Milanom Sobotom, advokátom so sídlom Hlavná 659, 972 26 Nitrianske Rudno, o zaplatenie 2.810,94 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- 1.Súd žalobu zamietá.
- 2.Žalovanému súd priznáva náhradu trov konania od žalobcu v celom rozsahu.
- 3.Štátu súd priznáva nárok na náhradu trov konania od žalovaného v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou 17. 2. 2015 domáhal od žalovaného zaplatenia 2810,94 eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že s ním uzavrel dohodu o urovaní, v ktorej sa žalovaný zaviazal svoj dlh 2740 eura so zákonným úrokom z omeškania 5,25 % zo 2740 o 16. 2. 2014 do 15.8.2014, teda 2810,94 eur pravidelne splácať sumou 500 EUR mesačne do každého 15. dňa v mesiaci počnúc mesiacom 2014 až do zaplatenia. Žalovaný svoju povinnosť nesplnil, dlžnú sumu neuhradil. Podľa článku IV bod 4 dohody sa stáva zročným celý dlh neuhradením čo i len jednej splátky. Dlžníkovi vzniká povinnosť vrátiť dlh najneskôr do dňa splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, spolu s úrokom z omeškania 0,05% za každý začatý deň omeškania. Tiež požaduje náhradu notárskeho poplatku za osvedčenie správnosti fotokópie dohody o urovaní pre účely tohto konania vo výške 3,37 eur.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz, proti ktorému podal včas odpor žalovaný, odpor odôvodnil tým, že zmluvu o pôžičke nikdy so žalovaným neuzavrel. Tiež neuzavrel dohodu o urovaní ani ju nepodpísal.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vypočul žalobcu, žalovaného a oboznámil sa s listinnými dôkazmi: dohoda o urovaní č.l. 6-7, pokus o zmier č.l. 8, zmena návrhu č.l. 12, dohoda o urovaní č.l. 49 a ďalším podstatným obsahom spisu.

4. Žalobca uviedol, že on, svedok Y. a žalovaný E. spoločne bývali v byte, ktorý mal on a Y. prenajatý zmluvne v Rakúsku v meste Kledering od spoločnosti, ktorá prenajíma byty. Nájomné bolo 450 eur, delili si to traja, pretože E. tam býval bez právneho titulu s nimi. Podieľal sa na úhrade nájomného. Raz za tri mesiace sa platila električka a plyn, čo vychádzalo okolo 150 eur. Žalobca si našiel priateľku vo Viedni a odstahoval sa k nej v máji 2012. Dohodol sa s Y. a E., aby neplatil aj u priateľky a zároveň aj nájomné v tomto pôvodnom byte, že keď mu pán E. uhradí kauciu, ktorá bola v tomto prípade vo výške 3-násobku nájomného, teda vo výške 1350 eur, z čoho na neho pripadala jedna polovica, lebo polovicu dal Y., tak

sa automaticky prepíše zmluva na E.. Po jeho odchode mali platiť nájomné 450 eur na polovičku E. s Y. podľa ústnej dohody. Po tri a pol mesiaci mu oznámili obidvaja, že sa sťahujú k B., že budú platiť nižší nájom. Tým pádom on to chcel prenajať kamarátom. Keď prišiel na byt, tak tam mal zásielku od súdu zo Schwechatu, že sa má vysťahovať z bytu z dôvodu, že nebolo zaplatené nájomné za 3,5 mesiaca. Vysťahovať sa mali do dvoch mesiacov. Išiel za pánom Y. a E., že čo s tým, prečo neplatili. Povedali mu, že všetko zaplatili, preto pýtal šeky o zaplatení, aby to mohol na súde odôvodniť. Na súde sa zúčastnil sám, šeky mu nedali, súd určil sumu, za 5 mesiacov + súdne poplatky + % z omeškania do zaplatenia a odôvodnili mu to tak, že byt musí byť odovzdaný v takom stave, v akom bol prevzatý. Nepomohli mu (Y. a E.) ani vypratať, ani vymaľovať byt. Po súde sa rozprával s Y. a s E., povedali, že sú ochotní mu to v splátkach zaplatiť. V hotovosti na súde platil 4000 eur, pri osobnom rozhovore s Y. a E. pýtal od Y. 2600 eur a od E. 2800 eur, nevie to už presne. Mal v tom zahrnutú upratovačku, ktorá upratala byt pri vypratani, maľovanie, dvakrát použil tlmočníka na súde, tiež si nárokoval od pána E. polovičku kaucie. Podpisali mu dohodu, že mu to budú spláca, pri spísaní ktorej bol svedok p. B.. Na tom prvom papieri sa pomýlilo meno E., tak sa podpisovali tie papiere ešte raz. Keďže mu neboli uhradené ani od jedného ani od druhého tieto financie, obrátil sa na právnik, ten mu vystavil písomnú dohodu, ktorú mu podpisoval pán Y. v T., kde býval a pán E. u nich v O. Lehote, v krčme. G. právnik začal konať, aby od nich dostal tie peniaze. On im dôveroval a doplatil na to. Pán Y. mu vyplatil dlžobu asi 2600 eur. Je pravda, že to v Dohode formulovali tak, že je to ako pôžička, že mu to splatí, lebo nemali peniaze, aby mu to dali naraz. On si myslí, že im týmto spôsobom požičal peniaze, lebo platil ten súd. On im peniaze v hotovosti neodovzdal, zaplatil za nich dlžobu. Súd to vymáhal od neho, lebo bol podpísaný na zmluve. Dohoda bola podpísaná v O. B.. Bol s ním C. T.. Žalovaného doma nenašli, stretli ho v dedine, povedal, že nemá peniaze na zaplatenie dlžoby. Povedal mu, že mu to treba podpísať - tú dohodu, išli do krčmy tam mu to podpísal za stolom, predtým si to prečítal. Sedeli spolu žalobca, T. a žalovaný. G. si obidve vyhotovenia. Povedal, že keď bude mať, mu to zaplatí. Potom sa neozýval.

5. Žalovaný uviedol, že sa zoznámil so žalobcom v Rakúsku, kde pracoval na stavbe. On tam robil s ním ako stavebný robotník. Aj spolu bývali na byte v Rakúsku. Žalobca mu nikdy nepožičal žiadne peniaze. Nevie, ako prišiel k tej sume uvedenej v žalobe. Žalovaný potom odišiel do druhej firmy a našiel si druhé bývanie. Potom sa ani nekontaktovali. Nevie vysvetliť, prečo bola podaná žaloba. Dohodu o urovnaní nepodpisoval, to by si určite pamätal. Aj ten podpis je inakší. Nájomné v Rakúsku platili tak, že pán B. to chodil platiť v hotovosti na účet v banke, pretože on mal účet. Platili po 150,- eur za každý mesiac. On mu dával peniaze do rúk. Žalobca to potom dal na účet. S pánom G. Y. ostali bývať v byte, keď sa odsťahoval žalobca. Nájomné potom platili tým istým spôsobom. I. B. chodil za nimi a do rúk mu dávali každý 150,- euro. V odvolaní právny zástupca žalovaného poukázal, že v dohode o urovnaní sa uvádza že urovnáva práva a povinnosti zo zmluvy o pôžičke, ku ktorej uzavretiu nikdy nedošlo. Preto nebolo čo urovnávať a preto je dohoda neplatná.

6. Svedok G. Y., potvrdil, že dlžná suma žalovanému vznikla tak, že mali spoločné bývanie v Rakúsku. Bývali tam spolu so žalobcom, potom sa k nim pridala pán E.. Po čase sa pán B. presťahoval, našiel si iné bývanie. Toto bývanie ostalo jemu a E.. Zhruba po dobu troch mesiacov sa neplatilo nájomné, preto sa zrušila zmluva a vznikla veľká dlžná čiastka. Pán B. celú tú čiastku uhradil, urobil s nimi dohodu, aby sa mu peniaze vrátili, vo forme pôžičky. On svoju čiastku splatil - presne sumu uviesť nevie, zhruba 2000-3000 eur. Pán E. svoju čiastku nesplatil, preto vznikol tento spor. Pri tej pôžičkovej zmluve bol prítomný, keď sa podpisovala E. zmluva a tiež E. bol prítomný, keď sa podpisovala jeho zmluva. Bolo to napísané na jednej strane. Presne nevie uviesť, ako to vyzeralo. Pokiaľ ide o výšku tej sumy, ktorú žalobcovi zaplatil, bolo to podložené súdnym potvrdením, ako aj majiteľom činžiaku. Mal aj papier od banky, že to zaplatil. Po odchode žalobcu neplatili nájomné, ešte tam bývali zhruba tri mesiace, podľa neho neodišli naraz, ale už to nevie presne. V Rakúsku, to vymáhali to aj od neho, ale on sa súdu nezúčastnil a zaplatil to výlučne žalobca. Pokiaľ bývali spoločne so žalobcom, úhrady robil on, oni sa mu na to skladali. Dohodli sa so žalobcom, že podlžnosti z bytu budú splácané vo forme pôžičky.

7. Svedok - C. T. uviedol, že išli za žalobcom s papierom, ktorý podpisoval žalovaný. Nevie, čo bol napísané na papieri, už si to nepamätá. Bolo tam napísané, že žalovaný visí žalobcovi peniaze. Išli do O. B., kde našli žalovaného, sadli si do krčmy, tam podpísal papiere. Sedeli za stolom - on, žalobca a žalovaný. Bolo to dávno, dokonca sa mu zdá, že tam aj on niečo podpisoval, že tam pri tom bol. Žalovaný si čítal dohodu v krčme.

8. Súd sa oboznámil s obsahom Dohody o urovaní, podľa ktorej uzavreli žalobca a žalovaný dohodu o urovaní 15.8.2014. V článku I. dohody je uvedené, že ju strany uzavreli za účelom urovania sporných práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvy o pôžičke zo dňa 10.10.2013 na sumu 2740 eur ktorá bola následne uznaná písomným uznaním záväzku zo dňa 30.1.2014. V článku II. bod 1. je uvedené že na základe ústnej zmluvy o pôžičke z 10.10.2013 požičal veriteľ dlžníkovi 2740 eur. Následne podľa bodu 2. tohto článku bola táto pôžička uznaná písomným uznaním záväzku zo dňa 30.1.2014, ktorým dlžník čo do dôvodu a výšky uznal svoj dlh a zaviazal sa tento splácať sumou 500 EUR mesačne do každého 15. dňa v mesiaci počnúc mesiacom 2014 až do zaplattenia. V článku II. označeného ako Sporný nárok bod 4 je uvedené, že 24.4.2014 bol Okresným súdom Prievidza vydaný platobný rozkaz, ktorým súd uložil dlžníkovi aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil veriteľovi 2740 eur a úrokom z omeškania 5,25% ročne z dlžnej sumy od 16.2.2014 do zaplattenia a na účet právneho zástupcu uhradil trovy právneho zastúpenia. V bode 5 sa konštatuje že veriteľ svoj návrh zobral späť 7.8.2014. V bode 1 čl. III. tejto dohody sa konštatuje, že predmetom tejto dohody je upraviť práva a povinnosti zmluvných strán pri urovaní nárokov vyplývajúcich z ústnej zmluvy o pôžičke z 10.10.2013 na sumu 2740 eur, následne uznanej uznaním záväzku 30.1.2014. Podľa článku IV bod 4 dohody sa stáva ročným celý dlh neuhradením čo i len jednej splátky. Dlžníkovi vzniká povinnosť vrátiť dlh najneskôr do dňa splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, spolu s úrokom z omeškania 0,05% za každý začatý deň omeškania. Podľa článku IV bod 4 dohody sa stáva ročným celý dlh neuhradením čo i len jednej splátky. Dlžníkovi vzniká povinnosť vrátiť dlh najneskôr do dňa splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, spolu s úrokom z omeškania 0,05% za každý začatý deň omeškania. Dohodu podpísali obidve strany 15.8.2014. Podľa uznania záväzku žalovaným z 30.1.2014 žalovaný uznal čo do dôvodu: pôžička a výšky svoj dlh voči veriteľovi -žalobcovi, v celkovej sume 2740 eur, ktorý vznikol z titulu ústnej pôžičky zo dňa 10.10.2013, zaviazal sa ich splácať sumou 500 eur mesačne do 15-teho dňa v mesiaci počnúc februárom 2014 do splattenia dlžnej sumy.

9. Zo znaleckého posudku znalkyne z odboru písomoznalectvo Mgr. R. V. sporné podpisy (pri čl. III. A v závere dohody) na písomnosti Dohoda o urovaní z 15.8.2014 sú vlastnoručnými podpismi I. E..

10. Na základe takto vykonaných dôkazov Okresný súd Prievidza rozsudkom z 1.8.2017 žalobe vyhovel.

11. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. V odvolaní a vo vyjadrení k odvolaniu z 21.11.2017 právny zástupca žalovaného poukázal, že skutočným cieľom dohody o urovaní bolo to, aby sa dlh žalovaného odpútal od pôvodného záväzkového vzťahu so všetkými jeho vadami, pretože zmluva o pôžičke reálne nikdy nevznikla a aby voči novému dlhu nebolo možné uplatniť námietky vyplývajúce z tohto pôvodného záväzkového vzťahu. Preto je dohoda o urovaní neplatná. V priebehu konania žalobca zmenil svoju argumentáciu keď priznal, že pôžička žalovanému nebola poskytnutá a uviedol, že požaduje náhradu nákladov, ktoré mu vznikli z titulu užívania bytu v Rakúsku v roku 2012 tým, že žalobca ako „spolunájomca“ so svedkom G. Y. nezaplatili nájomné za užívanie bytu a vznikli mu aj ďalšie výdavky na tlmočníka, upratovačku a súdny spor v rakúsku. Žalobca požadoval od žalovaného, ktorý krátky čas spolu so žalobcom a svedkom Y. v byte býval, aby prispel na náhradu vzniknutých výdavkov 2740 eur, ktorú sumu bližšie nešpecifikoval.

12. Právny zástupca žalobcu vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalovaný by nemal dôvod podpisovať dohodu o urovaní, keby nemal nesplanený záväzok v uvedenej výške voči žalobcovi. Pokiaľ je v dohode uvedená zmluva o pôžičke a pôžička poskytnutá nebola, nespôsobuje to neplatnosť dohody o urovaní, pretože záväzok žalovaného preukázateľne v čase podpisu dohody existoval, a teda žalobca bol pri podpisovaní dohody dobromyseľný. Žalobca si správne uplatnil výšku úroku z omeškania 5.05%. Žalovaný zavádzal súd, keď uviedol, že dohodu o urovaní nepodpísal, pričom toto tvrdenie bolo vyvrátené znaleckým posudkom. Medzi žalobcom a žalovaným došlo k riadnemu uzavretiu dohody o urovaní, v zmysle ktorej žalovaný dohodu uzavrel na základe svojej slobodnej a vážnej vôle, čo potvrdil svojím podpisom. Je bezpredmetné zaoberať sa predchádzajúcim záväzkom.

13. Krajský súd Trenčín uznesením 6Co471/2017-245 z 17.12.2018 rozsudok Okresného súdu Prievidza zrušil, vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. V rozhodnutí poukázal, že z obsahu spisu vyplýva, že právny zástupca žalovaného na pojednávaní konanom dňa 11.7.2017 vzniesol námietku premlčania, pokiaľ by malo byť plnenie z podanej žaloby bezdôvodným obohatením. Súd prvého stupňa sa vo svojom rozsudku so vznesenou námietkou premlčania vôbec nevysporiadal, keď v odôvodnení dokonca absentuje akákoľvek zmienka o tomto hmotnoprávnom úkone žalovaného.

Nedostatok odôvodnenia rozsudku v tejto otázke majúcej význam pre výsledok sporu má za následok, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa nespĺňa požiadavky stanovené § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd súčasne poukázal na zákonné ustanovenie § 585 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď predmetom urovnania môžu byť niektoré sporné právne vzťahy medzi účastníkmi alebo ich všetky práva a povinnosti. Nie je pritom rozhodujúce, či za sporné alebo pochybné považujú práva alebo povinnosti obaja účastníci alebo iba jeden z nich. Práva medzi nimi sporné a pochybné môžu účastníci odstrániť rôznym spôsobom. Urovaním zaniká doterajší záväzok a zriaďuje sa nový, pričom predpokladom urovnania je spornosť alebo pochybnosť, ktoré majú strany ohľadne záväzku. Urovaním niektorí z účastníkov môže nadobúdať aj práva, ktoré doteraz nemal, jeho právo môže byť modifikované, dlhy sa môžu nahradiť novými dlhmi. V predmetnej veci nebola zistená existujúca spornosť záväzkov, ktoré sa mali dohodou o urovaní nahradiť. Súd prvej inštancie nevyhodnotil dohodu o urovaní, uzatvorenú medzi stranami sporu poukazom na ust. § 585 Občianskeho zákonníka, neuzavrel, ktoré práva sú medzi účastníkmi dohody o urovaní sporné a pochybné. Rovnako nevyhodnotil, ktorý záväzok zanikol, keď z dohody o urovaní, článok III. vyplýva, že predmetom dohody je upraviť práva a povinnosti strán pri urovaní nárokov vyplývajúcich z ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 10.10.2013 a následne uznanej písomným uznaním záväzku zo dňa 30.1.2014.

14. Podľa § 37 Občianskeho zákonníka ods. 1 právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 ods.1 Občianskeho zákonníka 39 neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 585 ods. 1 Občianskeho zákonníka dohodou o urovaní môžu účastníci upraviť práva medzi nimi sporné alebo pochybné. Dohoda, ktorou majú byť medzi účastníkmi upravené všetky práva, sa netýka práv, na ktoré účastník nemohol pomýšľať. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ak bol doterajší záväzok zriadený písomnou formou, musí sa dohoda o urovaní uzavrieť písomne: to isté platí, ak sa dohoda týka premlčaného záväzku. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia doterajší záväzok je nahradený záväzkom, ktorý vyplýva z urovnania.

Podľa § 586 ods. 1 Občianskeho zákonníka ods. 1) omyl o tom, čo je medzi stranami sporné alebo pochybné, nespôsobuje neplatnosť dohody o urovaní. Ak však omyl bol vyvolaný ľstou jednej strany, môže sa druhá strana neplatnosti dovolať.

Podľa § 586 ods. 2 Občianskeho zákonníka urovanie dojednané dobromyseľne nestráca platnosť ani v prípade, že dodatočne vyjde najavo, že niektorá zo strán dohodnuté právo v čase dojednania urovnania nemala.

Podľa § 587 Občianskeho zákonníka i keď strany vyhlásia, že urovaním sú medzi nimi upravené všetky vzájomné práva, týkajú sa tieto účinky iba právneho vzťahu, v ktorom vznikla medzi nimi spornosť alebo pochybnosť, ibaže z obsahu urovnania nepochybne vyplýva, že sa urovanie týka aj iných vzťahov.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods.2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák. právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 Obč. zák. právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Obč. zák. najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

15. Súd vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca a žalovaný podpísali Dohodu o urovaní, hoci tieto okolnosti žalovaný popieral. Potvrdil to okrem žalobcu aj svedok Y. a T. ako aj závery znaleckého posudku z odboru písomznalctvo. Podľa článku I. dohody o urovaní ju uzavreli strany za účelom urovnania sporných práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvy o pôžičke zo dňa 10.10.2013 na sumu 2740 eur, ktorá bola následne uznaná písomným uznaním záväzku zo dňa 30.1.2014. V článku II. bod 1. je uvedené, že na základe ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 10.10.2013 požičal veriteľ dlžníkovi sumu vo výške 2740,- eur. Následne podľa bodu 2. tohto článku bola táto pôžička uznaná písomným uznaním záväzku zo dňa 30.1.2014, ktorým dlžník čo do dôvodu a výšky uznal svoj dlh a zaviazal sa tento splácať sumou 500 EUR mesačne do 15. dňa v mesiaci počnúc mesiacom 2014 až do zaplatenia. V článku II. označenom ako Sporný nárok bod 4 je uvedené, že 24.4.2014 bol Okresným súdom Prievidza vydaný platobný rozkaz, ktorým súd uložil dlžníkovi aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil veriteľovi 2740 eur a úrokom z omeškania 5,25% ročne z dlžnej sumy od 16.2.2014 do zaplatenia a na účet právneho zástupcu uhradil trovy právneho zastúpenia. V bode 5 tohto článku sa konštatuje že veriteľ svoj návrh zobral späť 7.8.2014. V bode 1 čl. III. tejto dohody sa konštatuje, že predmetom tejto dohody je upraviť práva a povinnosti zmluvných strán pri urovaní nárokov vyplývajúcich z ústnej zmluvy o pôžičke z 10.10.2013 na sumu 2740 eur, následne uznanej uznaním záväzku 30.1.2014. Podľa článku IV bod 1 strany dohodli, že svoje vzájomné nároky urovnávajú spôsobom nasledujúcich práv a povinností: Podľa bodu 2 dlžník je povinný svoj dlh vo výške 2740 eur so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 2740 eur od 16.2.2014, teda úrok z omeškania predstavuje 70,94 eur za 180 dní omeškania), t.j. spolu sumu 2810,94 eur pravidelne mesačne splácať sumou 500 eur mesačne do 15- teho dňa v mesiaci počnúc septembrom 2014 až do zaplatenia celej sumy pod hrozbou straty výhody splátok. Podľa bodu 4 tohto článku dohody sa stáva zročným celý dlh neuhradením čo i len jednej splátky. Dlžníkovi vzniká povinnosť vrátiť dlh najneskôr do dňa splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v prípade nesplnenia tejto povinnosti spolu s úrokom z omeškania 0,05% za každý začatý deň omeškania z dlžnej sumy odo dňa nezaplatennej splátky. Dohodu podpísali obidve strany 15.8.2014. Podľa uznania záväzku žalovaným, ktorý je identifikovaný ako I.s, nar. XX.X.XXXX, bytom O. B. č.XXX z 30.1.2014, žalovaný uznal čo do dôvodu a výšky svoj dlh voči veriteľovi - žalobcovi, v celkovej sume 2740 eur, ktorý vznikol z titulu ústnej pôžičky zo dňa 10.10.2013, ktorú sa zaviazal splácať sumou 500 eur mesačne do 15-teho dňa v mesiaci počnúc februárom 2014 do splatenia dlžnej sumy. Z výpovedí žalovaného ale aj z výpovede svedka Y. je preukázanou skutočnosťou že zmluva o pôžičke nebola medzi žalobcom a žalovaným vôbec uzavretá. Ako dôvod urovnania zhodne žalobca i svedok Y. uviedli ústnu dohodu žalobcu, svedka Y. a žalovaného o úhradách nájomného za byt, v ktorom spoločne bývali v T. v Rakúsku, ktorý mali žalobca a p. Halmo zmluvne prenajatý od spoločnosti, ktorá prenajíma byty. Nájomné bolo 450 eur, delili si to traja, žalovaný E. s nimi býval bez právneho titulu. Podieľal sa tak na úhradách nájomného. Raz za tri mesiace sa platila elektrika a plyn, na jedného vychádzala platba okolo 150 eur mesačne. Po odchode žalobcu z bytu mali platiť nájomné 450 eur za žalobcu na polovičku E. s Y. tiež podľa ústnej dohody. Po tri a pol mesiaci žalobcovi oznámili, že sa sťahujú k B., že budú platiť nižší nájom. Nebolo sporné, že žalobca následne dostal zásielku zo súdu zo Schwechatu, že sa má vysťahovať z bytu do dvoch mesiacov z dôvodu, že nebolo zaplatené nájomné za 3,5 mesiaca. Y. a E. mu povedali, že všetko zaplatili, šeky o úhrade mu nedali. Žalovaný k tomu uviedol, že nájomné v Rakúsku platili tak, že žalobca to chodil platiť v hotovosti na účet v banke. Platili po 150,- eur za každý mesiac. On žalobcovi dával peniaze do rúk. S pánom G. Y. ostali spolu bývať v byte, keď sa odsťahoval žalobca. Dohodnuté sumy potom platili tým istým spôsobom. Žalobcovi dávali každý 150,- euro. V tomto smere sa výpoveď žalobcu, svedka Y. a žalovaného rozchádza v tom, že žalovaný tvrdí, že dohodnuté platby žalobcovi platil. Podľa žalobcu a svedka Y. teda neuhrádzaním nájomného žalovaným a svedkom Y. podľa ústnej dohody, následným ukončením nájomnej zmluvy a súdnym sporom vznikol žalovanému a Y. voči žalobcovi dlh, ktorý bol dôvodom spísania dohody o urovaní.

16. Žalobca uplatnené nároky skutkovo a právne odôvodnil výlučne dohodou o urovaní zo dňa 15.8.2014, v záverečnej reči právny zástupca žalobu poukázal, že reálne žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o pôžičke, keď žalobca zaplatil podľa právneho zástupcu za žalovaného prenajímateľovi a súdu čiastky, ktoré vyplynuli zo súdneho rozhodnutia a tým reálne žalovanému poskytol pôžičku.

17. Súd skúmal, či je dohoda o urovnaní platná a či ňou strany urovnávali sporné záväzky a aké. Podmienkou platnosti dohody o urovnaní je existencia záväzku medzi stranami urovnania. Súd musel konštatovať, že predmetom a účelom dohody podľa jej znenia je urovanie nárokov vyplývajúcich z ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 10.10.2013 na sumu 2.740,- eur. Z obsahu dohody o urovnaní teda vyplýva, že urovanie sa týka výlučne len právneho vzťahu vyplývajúceho z ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 10.10.2013. V priebehu konania však bolo preukázané, že medzi účastníkmi nedošlo dňa 10.10.2013 k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke. Pôžička ako taká poskytnutá nebola. Záväzok ktorý urovnáva dohoda o urovnaní urovnáva neexistoval a preto nemohol byť ani sporný. Pokiaľ by urovnávala iný záväzok žalovaného voči žalobcovi, ako to vyplynulo z tvrdení žalobcu, je neplatná pre rozpor s § 37 ods.1 a § 39 ods.1 Občianskeho zákonníka, pretože dohoda o urovnaní je v rozpore so skutočnou vôľou účastníkov, ako aj preto, že svojím účelom mala obísť prísnejšie predpoklady iných foriem záväzkov alebo zbaviť dlžníka pôvodnej námietky zo záväzkového vzťahu a teda obchádza zákon. Žalobca a žalovaní nemohli urovnávať spornosť zo zmluvy o pôžičke, ak táto nebola vôbec uzavretá. Preto je dohoda o urovnaní neplatná. Súd sa nestotožnil s názorom právneho zástupcu žalobcu v konečnom vyjadrení, ktorý tvrdil, že predmetom urovnania bola zmluva o pôžičke, ktorá bola uzavretá tým, že žalobca uhradil dlžoby ktoré žalovaný a svedok Y. spôsobili, keď neplatili nájomné, pričom žalobca peniaze priamo odovzdal prenajímateľovi resp. súdu. Tieto tvrdenia o úhrade dlžob za žalovaného žalobca jednak nijako nepreukázal a ak žalobca plnil súdu a prenajímateľovi, išlo podľa názoru súdu o plnenie jeho zmluvných a zákonných povinností, nie povinností a záväzkov žalovaného. Preto zo skutkových tvrdení žalobcu o okolnostiach vzniku záväzku, ktorý bol predmetom urovnania možno uzavrieť, že žalobca neposkytol žalovanému pôžičku. Pokiaľ aj svedok Halmo hovorí vo výpovedi o vrátení požičaných peňazí treba uviesť, že tento bol priamo s prenajímateľom bytu v zmluvnom vzťahu a bol teda povinný mu platiť nájomné. Ak aj vznikla žalovanému povinnosť na základe ústnej dohody plniť žalobcovi za bývanie v byte, nemohol žalovanému žalobca požičať platne peniaze tým, že zaplatil svoju dlžobu alebo dlžobu svedka Y. prenajímateľovi, resp. súdu. Nemožno ani hovoriť o omyle žalobcu podľa § 586 ods. 1 Občianskeho zákonníka resp. jeho dobromyseľnosti podľa § 586 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže zmluva o pôžičke je v dohode o urovnaní špecifikovaná konkrétne nielen podľa výšky, ale aj dátumu vzniku a žalobca si bol vedomý, že žiadnu pôžičku žalovanému neposkytol. Súd neuveril jeho tvrdeniu, že to považoval za pôžičku, pretože žalobca vedel, že povinnosť platiť nájomné má podľa zmluvy on a svedok Y., čomu nasvedčuje aj to, že svoj záväzok prenajímateľovi a súdu žalobca uhradil a až následne žiadal úhradu od spolubývajúceho Y. a žalovaného. Ak by bol pri spisovaní dohody dobromyseľný, v dohode by bol špecifikovaný záväzok tak, ako podľa tvrdení žalobcu pred súdom aj reálne vznikol. Námietka žalovaného vznesená vo vyjadrení z 16.10.2017, že žalobca nebol pri spisovaní dohody dobromyseľný, je preto dôvodná. Súd za platný titul nároku žalobcu nepovažoval ani uznanie záväzku z 30.1.2014, pretože ako dôvod je tiež uvedená pôžička z 10.10.2013 vo výške 2740 eur, ktorá ako bolo preukázané nebola uzavretá. Bola vyvrátená domnienka podľa § 558 Občianskeho zákonníka („ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval.“), že dlh v čase uznania trval.

18. Žalovaný nepoprel existenciu dohody, podľa ktorej mal mesačne platiť žalobcovi platby 150 eur mesačne z titulu užívania bytu, každé tri mesiace aj platbu za elektrickú energiu 150 eur, ktorý mal v nájme žalobca a svedok Y.. Tvrdenia žalobcu a žalovaného sa rozchádzali v tvrdení žalovaného, že úhrady za tri mesiace vykonal do rúk žalobcu, čo tento poprel. Svoje tvrdenia o úhrade týchto čiastok žalovaný nepreukázal. Vychádzajúc z tvrdení žalobcu a svedka Halma by sa žalovaný skutočne bezdôvodne obohatil, ak by bez právneho dôvodu býval v byte prenajatom žalobcom a svedkom Y.. Ak by teda súd považoval za preukázané z tvrdenia žalobcu a svedka Y., že žalovaný dlhuje žalobcovi podľa ústnej dohody úhradu za tri mesiace bývania v byte prenajatom žalovaným, spornou ostala skutočnosť kedy vzniklo toto bezdôvodné obohatenie. Podľa doterajších tvrdení žalobcu býval žalovaný v byte prenajatom žalovaným bez toho, aby platil dohodnuté platby do dňa 26., resp.27.9.2013 (týždeň pred 4.10.2013), podľa žalovaného býval v byte najneskôr v roku 2012, pravdepodobne v mesiacoch máj, jún, júl 2012 (tvrdil právny zástupca žalovaného), pričom podľa žalovaného všetky dohodnuté sumy uhrádzal. Žalovaný vzniesol pre prípad posúdenia záväzku ako bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, námietku premlčania. V zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa tento nárok premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Pokiaľ by teda bezdôvodné obohatenie vzniklo tak, ako to tvrdil žalobca vo svojej výpovedi najneskôr 26. resp. 27.9.2013, kedy naposledy mal žalovaný v byte podľa žalobcu bývať, čo však bolo zosporné, premlčacia doba by uplynula 26. resp. 27.9.2015. Žaloba bola podaná 17.2.2015, teda by bola podaná včas, pokiaľ by vzniklo v júli 2012, bol by nárok

premlčaný. Žalobca však tieto svoje tvrdenia o dôvodoch, výške bezdôvodného obohatenia, o čase jeho vzniku jednoznačne nepreukázal, v konaní ostali jeho tvrdenia vzhľadom na tvrdenia žalovaného sporné. Dôkazné bremeno zaťažovalo žalobcu. Súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy a taktiež nie je povinný poučovať účastníkov, ktoré a aké dôkazy majú predkladať v sporovom konaní. Nesplnenie povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti nie je procesne sankcionované, môže sa však prejaviť aj v rozhodnutí vo veci, kde predstavuje procesnú ujmu účastníka, ktorý si svoju procesnú povinnosť nesplnil, prípadne sa môže prejaviť aj vo výroku o náhrade trov konania. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, dôvodnosť svojho nároku nepreukázal a preto súd žalobu zamietol.

19. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods.1,2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. Žalovaný bol v celom rozsahu úspešný, preto mu súd náhradu trov konania priznal v celom rozsahu.

20. Znalecké dokazovanie vo veci navrhol žalovaný na preukázanie svojich tvrdení, súd ho nariadil 21.3.2016. Pri znaleckom dokazovaní boli na žiadosť znalca zabezpečené dôkazy: listiny od bánk, ktorých vyžiadanim vznikli ďalšie trovy štátu. Následne sa znaleckým dokazovaním preukázali jeho tvrdenia ako nepravdivé. Preto pokiaľ bolo vo veci nariadené znalecké dokazovanie na návrh žalovaného, trovy ním vzniknuté štátu v zmysle ustanovenia § 256 ods. 2 Civilného sporového poriadku per analogiam, zavinil žalovaný, ktorý bol po vykonanom znaleckom dokazovaní vo svojom tvrdení neúspešný a preto je žalovaný povinný znášať trovy konania, ktoré takýmto dokazovaním vznikli. Súd preto zaviazal žalovaného k náhrade trov konania štátu, ktoré vznikli úhradou znalečného a faktúr bankám v súvislosti so znaleckým dokazovaním a ktoré boli zaplatené z rozpočtových prostriedkov štátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku, čo sa ním sleduje a podpis), označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1,2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa ustanovení o výkone rozhodnutia Civilného sporového poriadku a Exekučného poriadku.